

Tekster til kapitel 2

Tekst 2.1 (1,0 normalside)

NSDAP's partiprogram, 24. februar 1920

Det tyske arbejderpartis program gælder kun i et begrænset tidsrum. Førerne afviser, at de har nogen intention om, når målene er blevet nået, at stille sig nye mål, bare for på kunstig vis at øge massernes utilfredshed og dermed muliggøre partiets fortsatte eksistens.

1. Vi kræver, at alle tyskere sluttet sammen i et Stortyskland på grundlag af folkenes selvbestemmelsesret.
2. Vi kræver, at det tyske folk bliver ligeberettiget med andre nationer, at fredstraktaterne fra Versailles og St. Germain annulleres. [...]
3. Kun folkefæller kan være statsborgere. Folkefælle er kun den, der har tysk blod i årerne uden hensyntagen til konfession. Ingen jøde kan derfor være folkefælle.
4. Den, der ikke er statsborger, skal kun kunne leve i Tyskland som gæst og må være undergivet fremmedlovene. [...]
5. Enhver yderligere indvandring af ikketyskere skal forhindres. Vi kræver, at alle ikketyskere, som er indvandret i Tyskland efter den 2. august 1914, straks skal tvinges til at forlade riget. [...]

23. Vi kræver, at man ad lovgivningens vej sætter ind mod bevidst politiske løgne og deres udbredelse gennem pressen. For at gøre det muligt at skabe en tysk presse kræver vi, at:
 - a. samtlige ledere og medarbejdere på tysksprogede aviser skal være folkefæller
 - b. ikketyske aviser skal have statens udtrykkelige tilladelse til at udkomme. De må ikke trykkes på tysk
 - c. ethvert økonomisk medejerskab af tyske aviser eller indflydelse på samme fra ikketyskeres side forbydes ved lov, og kræver som straf for overtrædelse heraf, at en sådan avisvirksomhed lukkes, og at de ikketyskere, som arbejder på den, straks udvises af landet.Aviser, som går imod det fælles vel, skal forbydes. Vi kræver, at lovgivning mod kunst- og litteraturretninger, der virker undergravende på vort folkeliv, samt at arrangementer, der støder an mod foranstående krav, lukkes. [...]

25. For at sikre de fornævnte mål kræver vi dannelsen af en stærk centralmagt i riget. Ubetinget autoritet for det politisk centraliserede parlament

over hele riget og dets organisationer. [...] Partiets førere sværger, om nødvendigt med livet som indsats, at arbejde hensynsløst for at sikre, at de foregående punkter bliver til virkelighed.

Uddrag af NSDAP's 25-punktsprogram 24. februar 1920, oversat fra Kurt Pätzold & Manfred Weissbecker: *Geschichte der NSDAP, 1920 bis 1945*, Papyrossa Verlag, 2009, s. 46-48.

Tekst 2.2 (1,2 normalside)

Adolf Hitler om den nationalsocialistiske bevægelse, 27. februar 1925

Foran omkring 3.000 tilhørere holdt Adolf Hitler om aftenen den 27. februar 1925 en to timer lang tale i Bürgerbräukeller i München for at markere gendannelsen af NSDAP.

De borgerlige partier er de fødte pacifister. Derfor mangler de ikke bare angrebskraft og angrebslyst, men også angrebsmuligheder. Den, der vil ændre en tilstand, må selv angribe og ikke bare vente på selv at blive angrebet. Dette var netop de borgerlige politiske bevægelseres værste fejl. De har aldrig selv angrebet, men var altid lykkelige over ikke at blive angrebet. De havde aldrig modet til at sige: Der er vores mål, dér er fjenden, og nu til angreb og ned med ham, og først den dag, når den sidste fjende ligger ned, synes vores sejr sikker. [...]

Den vigtigste grund til, at borgerskabet ikke længere kunne vinde de brede masser for sig, er, at dets politiske bevægelser ikke havde nogen ny verdensanskuelse. Dette, mine kære tyske folkefæller, er det vigtigste og alvorligste kendetegn. For når en bevægelse i dag kæmper sig frem, med et bestemt mål for øje, så har denne bevægelse i det bestemte mål også et synligt holdepunkt, det vil sige: Man ved, at sejren er vundet, når man når dette mål. Derfor slutter en sådan kamp aldrig før tid, men bliver hele tiden drevet fremad.

Det modsatte gælder forsvaret. Det er passivt. Hvem vil og kan sige, hvornår målet er nået? [...] Og det er forskellen på de borgerlige partier og partierne på venstrefløjen: De borgerlige partier kæmper for deres bevarelse, de venstreorienterede for deres partiprograms sejr, for gennemførelsen af deres mål. Dette mål indebærer imidlertid: nedbrydelsen af fædrelandet, tilintetgørelsen af nationen, ødelæggelsen af den nationale økonomi og etableringen af det internationale, jødiske finansherredømme.

Det politiske tyske borgerskabs svaghed lå i, at det ikke havde et modsvar

til dette brutale ønske om at nedbryde alle værdier, herunder de racemæssige. Derfor var borgerskabets kamp mod marxismen også dømt til at mislykkes. For det må enhver være klar over: Marxismen som socialdemokratisme eller kommunisme kan kun væltes, hvis den står over for en sandere ideologi, der er lige så brutal i dens gennemførelse.

En sådan ideologi kan imidlertid kun have rod i den brede masse. Kun her finder man de mennesker, der uden betingelser og forbehold er villige til at kæmpe for deres idealer. I den brede masse spiller personlige materielle og åndelige ejendele for den enkelte ikke så stor en rolle, at de vil afholde ham fra at kæmpe for et fjernere ideal.

Kun den brede masse går fremad og er offervillig. Derfor vil enhver bevægelse, der ikke tager udgangspunkt heri, være dømt til at mislykkes. Derimod kan og vil enhver bevægelse, der griber ned i de lavere samfundslag og samler, organiserer og fører dem til kamp, sejre.

Oversat fra Adolf Hitler: *Reden, Schriften, Anordnungen: Februar 1925 bis Januar 1933, Bd. 1: Die Wiedegründung der NSDAP: Februar 1925 - Juni 1926*, udgivet og kommenteret af Clemens Vollnhals, K.G. Saur Verlag, 1992, s. 18-20.

Tekst 2.3 (0,9 normalside)

Franz Albrecht Schall om at være medlem af Hitler-Jugend, august 1931

Franz Albrecht Schall (1913-2001) blev født ind i en borgerlig familie i Altenburg i Thüringen. I 1930 blev han medlem af Hitler-Jugend og i 1932 af NSDAP. I årene 1928-1935 skrev han dagbog, hvorfra de to følgende uddrag stammer. Heri beskriver Schall to af de aktiviteter, som han deltog i.

2. august 1931

March mod Eschefeld

Ved grænsen til landsbyen står et par SA-mænd, som hilser os med et "Heil Hitler". Til sidst er vi alle kommet ind i præstegården, hvor vi hilser på Michels far og søster. Dernæst mødes vi med Eschefelds SA ved Raubolds kro for at gå i kirke. Til lyden af klokker marcherer vi til Guds hus, en barokkirke med et alter fra den katolske tid. Pastor Krieger holder en prædiken for os, som vi ikke har hørt længe; en tysk prædiken, med udgangspunkt i Jesu ord: "Jeg er ikke kommet for at lade mig betjene, men for at tjene og give mit liv for at frelse mange." Han minder os om, at i dag er det netop 17 år siden, der blev mobiliseret, da det tyske folk forenede sig for at tjene fædrelandet mod dets fjender under kampråbet: "Med Gud for konge og fædreland!" Han